

Klaudia Stępień-Kowalik

„Tomcio Paluszek – Gdzie ten Maluszek?”, w reż. Katarzyna Kawalec, Teatr Lalek Arlekin im. Henryka Ryla w Łodzi

Bajka o tym, tyciutkim, tyciusieńkim chłopcu...

Spektakle dla najmłodszych najnajów to pełne muzyki malownicze opowieści teatralne, w których bohaterowie przekazują dzieciom wiele ważnych wartości i otwierają ich na świat. Takim spektaklem jest wyreżyserowany przez Katarzynę Kawalec *Tomcio Paluszek – Gdzie ten Maluszek?*, w którym główny bohater zawzięcie walczy o swoje szczęście.

W swoim repertuarze Teatr Lalek Arlekin im. Henryka Ryla w Łodzi posiada wiele interesujących przedstawień dla dzieci i młodzieży: *Wędrówka Nabu*, którego bohaterka pozostawia za sobą przeszłość, aby śmiało patrzeć w przyszłość; *Momo* – opowiadający o dziewczynce, która uczy ludzi znaczenia wspólnie spędzonego czasu, a także przedstawienie wpisujące się w nurt teatru społecznie zaangażowanego *Dzieci i ryby* (koprodukcja z Teatrem Pinokio), który uświadamia dzieciom ich prawa.

Tomcio Paluszek – Gdzie ten Maluszek? jest niezwykle barwny, radosny i interesujący nie tylko dla maluchów, ale również dla dorosłych. W przypadku tego spektaklu twórcy wzięli na warsztat bardzo dobrze znaną opowieść o chłopczyku, który pragnął walczyć o własne przekonania i realizację własnych celów. Przedstawienie – dzięki reżyserii Katarzyny Kawalec, scenografii Arety Puchalskiej i oprawie muzycznej Radosława Bolewskiego, jest pouczającą historią o tym, że jedynie od nas zależy czy będziemy w stanie pokonać przeszkody stojące na naszej drodze. Opowieść o Tomciu Paluszkowi wprowadza w świat, który jedynie z początku wygląda niepozornie.

Główny bohater zмага się z demonami, aby nie tyle sprostać, ile pokazać innym, że także on ma prawo do samodzielnego podejmowania decyzji o swoim losie. Jego postawa wyróżnia go spośród innych, bo postanawia on realizować siebie w świecie podporządkowanym zasadom dorosłych. Krnąbrny, niezwykle odważny Tomcio, nie bacząc na niski wzrost, stara się udowodnić, że bez względu na swoje ograniczenia każdy może osiągnąć to, do czego dąży. Z uporem walczy o wytyczone przez siebie cele i marzenia, aby stać się kimś więcej niż tylko pluszową maskotką.

W spektaklu zaproponowanym przez Teatr Arlekin bohater przyjmuje postać pluszowej maskotki animowanej przez Wojciecha Kondzielnika. W tym interesującym przedstawieniu o dużym walorze edukacyjnym, rozgrywającym się w kolorowej scenografii, zagrało bowiem tylko dwoje aktorów (Wojciech Kondzielnik i Emilia Dryja), którzy naprzemiennie odgrywali swoje role – Wojciech Kondzielnik wcielił się w Tomcia Paluszka i Złodziejaszka II, zaś Emilia Dryja w Malusie, Złodziejaszka I, Olbrzyma i Królową (początkowo te postacie odgrywała Patrycja Czyspak-Pawlak). Aktorzy swobodnie i z lekkością przeskakiwali z jednej roli w drugą.

Scenografia jak i układ widowni w spektaklu dla najnajów stanowi istotny element i twórcy spektaklu tak zaaranżowali przestrzeń gry by zarówno dzieci, jak ich opiekunowie czuli się bezpiecznie i komfortowo. Wzdłuż ścian Sceny Kameralnej rozstawiono krzesła z kolorowymi obiciami dla dorosłych, którzy mogli spoglądać na swoje dzieci z bezpiecznej odległości. W miejscu wyodrębnionym na zabawę i odpoczynek mali widzowie mogli dowolnie ustawiać i przenosić

kolorowe, z pewnością mięciutkie, poduszki i barwne puzzle piankowe (a jak się okazało, chętnie skorzystały z tej możliwości).

Rekwizyty, będące ważnym elementem oprawy wizualnej, wykonano z wielu materiałów. Przykuwały uwagę młodych widzów i rozbudzały ich wyobraźnię. Zwłaszcza wtedy, gdy zdawały się one ożywać na oczach najmłodszych – aktorzy wprawiali w ruch rekwizyty, które następnie były odpowiednio oświetlane reflektorami. Materiałowe elementy scenografii, zawierające interakcyjne, umożliwiały aktorom nawiązanie dialogu z dziećmi i rodzicami – tym samym przełamano symboliczną granicę dzielącą scenę i widownię. Podczas spektaklu aktorzy zadawali maluchom pytania, aby uruchomić ich kreatywne myślenie. Dzięki temu dzieci nie były jedynie biernymi obserwatorami, ale także współtwórcami tego spektaklu. Pytania mobilizowały dzieci do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, np. musiały odpowiedzieć, w którym miejscu na scenie skrywał się ledwo dostrzegalny Tomcio Paluszek.

Tomcio Paluszek – gdzie ten Maluszek? jest z pewnością kwintesencją tego, co współcześnie ma do zaoferowania teatr dla najmłodszych widzów – barwną historię o ograniczeniach i wyzwaniach pewnego tycyusińskiego chłopca, który próbuje udowodnić, że wzrost nie jest wyznacznikiem siły, determinacji i uporu. Historia tego chłopca może stanowić podstawę do rozmowy z dziećmi o wykluczeniu, samotności, ale i potrzebie akceptacji ze strony kolegów ze szkolnej ławki. Sam bohater, dzięki ponadprzeciętnemu sprytowi i wielkiej odwadze, z pewnością może zaskarbić sobie przychylność widzów, tych małych i tych dużych.